

Skolade debutanter

KULTUR i dag 08:20 | Uppdaterad i dag 08:26

En pastor från Karlshamn, en journalist från Oskarshamn och en sjuksköterska från Kalmar – det är några av dem som har gått kursen **Kreativt skrivande vid Växjö universitet**. I den nya antologin **Vattenringar** kan man läsa ett urval av deras texter. Förlaget **Växjö University Press** passar dessutom på att ge ut diktsamlingar av **Vasilis Papageorgiou** och **Mariam Naraghi**, två poeter med Växjöanknytning.

Poeten och kritikern Magnus William-Olsson

hävdade i sin essäbok *Det är för att jag har lärt mig av Homeros* att ungefär 100 000 svenskar har gått någon form av skrivarkurs på universitet, folkhögskola eller studieförbund. Exakt hur korrekt den siffran är vet jag inte, men att åtskilliga tusen har gått kurs för att bli författare eller bara lära sig skriva bättre är ett faktum.

Författaryrket har de senaste femton, tjugo åren blivit något man utbildar sig till. Av det tiotal debutanter som de stora förlagen släpper fram varje år kommer det stora flertalet mer eller mindre direkt från antingen Skrivarlinjen på Skurups folkhögskola eller Nordens Författarskola på Biskops-Arnö. För dem som redan har debuterat, eller just ska göra det, finns ytterligare ett steg i utbildningshierarkin: kursen Litterär gestaltning vid Göteborgs universitet. Vi har därmed fått en litterär medelklass, människor med examen i författande. Vad det betyder för litteraturen på sikt – mer strömlinjeformade texter eller författare med större hantverkskunnande – återstår att se.

På sistone har även Växjö universitet hakat på trenden – sedan ett par år tillbaka erbjuder Institutionen för humaniora en kurs i kreativt skrivande. Huvudlärare är litteraturvetaren, översättaren och författaren **Vasilis Papageorgiou**. Han har också varit redaktör för den nya antologin *Vattenringar*, där sju av studenterna från kursen medverkar. Samtliga antologibidrag är delar av större projekt – här finns både romanutdrag och urval från diktsamlingar.

FAKTA

Vattenringar – Kreativt skrivande i Växjö

Medverkande: Lousie Berglund, Patric Eghammer, Liselotte Håkansson, Maria Ingemarsson, Catharina Jerbo, Madeleine Johansson och Mariam Naraghi

Redaktör: Vasilis Papageorgiou

Förlag: Växjö University Press

Författare: Mariam Naraghi

Titel: Bekännelse på Landbrogatan

Förlag: Växjö University Press

Glädjande nog har de medverkande uppmuntrats att skriva i vitt spridda genrer; **Louise Berglund** inleder med avskalad, kärnfull bekännelselyrik, **Madeleine Johansson** bidrar med inledningen till en *Harry Potter*-inspirerad (?) fantasyroman och **Maria Ingemarsson** ger oss ett smakprov ur vad som verkar vara en glesbygdsskröna med existentiell botten. Det mesta i *Vattenringar* känns genomtänkt och välputsat, även om det mellan varven – som ofta i debutantantologier – blir en smula naivt och klyschigt. **Två av de medverkande, prosaisten Patric Eghammer och poeten Mariam Naraghi, är dock ett par klasser bättre än de andra.**

Eghammer låter oss ta del av inledningen till en ungdomsroman som bär arbetsnamnet *Lennon i Holjekroken*. Det är en mycket underhållande och stilsäkert berättad historia om en mellanstadiekille i Olofström. Tillsammans med sina kompisar bildar han rockbandet The Blusters, skränfokarna. Med en något begränsad coverrepertoar – en handfull låtar av

Noice och Gyllene Tider – gör det nystartade bandet snart succé, åtminstone på Blekinges fritidsgårdar. För Eghammers unge hjälte är musiken dock bara ett verktyg för att nå det verkliga målet: att skaffa flickvän. Det är svårt att inte känna med det prepubertala discotrevandet, vi har väl alla någon varit där. Igenkänningsfaktorn, humorn och det lättillgängliga språket borde göra Eghammers roman intressant för vilket förlag som helst. Mariam Naraghis dikter – som finns att läsa i både Vattenringar och i en separat diktsamling, *Bekännelse på Landbrogatan* – övertygar också. Det rör sig nästan uteslutande om prosalyriska ögonblicksbilder, vardagliga nedslag från livet i stora och små städer.

Karlskrona, Växjö, Teheran och New York är några av de platser som Naraghi betraktar med sin lyriska blick. Ofta är tonfallet vänligt och lekfullt humoristiskt; naivistiska trivselpoeter som **Per Lindberg** och **Petter Lindgren** är två tänkbara inspirationskällor. Naraghi har särskild fallenhet för innovativa, gärna överraskande poetiska bilder. Exempelvis kan riksväg 23 glimma "som en utrullad nylonstrumpa ända bort till Döderhult". Naraghi tycks ibland bli så hänförd i sitt bildskapande – fullt förståeligt – att hennes dikter tappar i tyngd. Likväl är *Bekännelse på Landbrogatan* väl i klass med de större förlagens debuter. Naraghi har för övrigt fått Kulturrådet vid Växjö universitets pris. Vattenringar är alltså som de flesta debutantantologier: en smula spretig och ojämn, men med ett par lysande höjdpunkter. Att både antologin och Naraghis debutdiktsamling kommit på ett nystartat lokalt förlag, Växjö University Press, är förstås särskilt glädjande. Det kronobergska litteraturlivet ser ut att ha fått en välbehövlig nytändning.

Petter Bengtsson